

PATRU DECENII DE STRĂLUCITE ÎNFĂPTUIRI REVOLUȚIONARE

Un eveniment care a intrat în istoria lumii

(Urmare din pag. 1)

guvernului român rețineau în mod deosebit atenția. Cel dintâi menționa că „astăzi dictatura a fost înlăturată. Poporul reintră în drepturile lui. Regimul politic pe care îl vom înfăptui va fi un regim democratic în care libertățile politice și drepturile cetățenești vor fi garantate și respectate”, iar cel de al doilea avertiza: „Orice piedică pusă în drumul înfăptuirii năzuințelor spre pace și libertate ale poporului român va dezlanțui o luptă fără milă și fără cruțare din partea tuturor forțelor armate și populare“.

Tara întregă a interpretat, fulger și corect, sensul documentelor difuzate drept un ordin de încetare a războiului României alături de Reichul hitlerist și de întoarcere a armelor contra forțelor germane și horthyste. În țară satisfacția a fost generală. Chiar în acele ore tirzii din noaptea de 23—24 august 1944, în numeroase localități, în rîndul trupelor au avut loc impresionante manifestații, diverse acțiuni în cadrul cărora poporul român întreg și-a exprimat bucuria pentru cotelura înfăptuită și atașamentul față de cauza revoluției. În dimineața zilei de 24 august 1944, primul număr legal al ziarului „România liberă“ descria astfel manifestările din Capitală din orele imediat precedente: „Stirea marilor evenimente petrecute aseară s-a răspândit în câteva clipe în toată Capitala. Încă înainte de difuzarea la radio a proclamațiilor adresate țării, populația Bucureștiului știa, simțea că „ceva se petrece“. Când aceasta s-a anunțat oficial, străzile au căpătat dintr-o dată un aspect pe care nopțile de întuneric ale orașului nu l-au cunoscut niciodată. O însuflețire extraordinară domnea pretutindeni...“

Importante documente ale noului guvern român sau ale forțelor politice democratice și patriotice au constituit, după 24 august 1944, un îmbold pentru marea bătălie în care s-au angajat, cu toate forțele și energiile, poporul român și armata sa în lichidarea trupelor hitleriste,

alungarea naziștilor și horthyștilor de pe tot cuprinsul teritoriului național, fărâșirea unei Românie democratice, suverane și independente. Menționăm aceste documente fundamentale pentru desfășurarea evenimentelor și pentru aprecierea perioadei de referință: Declarația C.C. al P.C.R. din 24 august 1944; Chemarea C.C. al P.C.R. din 26 august 1944 „Către toată muncitorimea de la orașe și sate, către întreg poporul român”; Manifestul Blocului Național Democrațic din 27 august 1944; Apelul

preîntâmpina pătrunderea unor trupe hitleriste sau horthyste. Înainte de toate, chiar în dimineața de 24 august 1944 a fost stopat „marșul“ ordonat de Hitler asupra Bucureștilor, pentru ca în zilele de 25—26 august 1944 să fie curățite toate obiectivele inamice din Capitală. Drept urmare, Bucureștiul a devenit primul oraș liberat de pe continent eliberat exclusiv de către forțele rezistenței naționale în cursul celui de-al doilea război mondial, fără nici un ajutor din partea Alianților. Mai apoi, între 26

Pe plan general, evenimentele din August 1944 au provocat accelerarea prăbușirii frontului german din sud-estul Europei. Presa internațională a reținut cu promptitudine, la sfârșitul lui august și începutul lui septembrie 1944, semnificațiile profunde ale cotituirii realizată de țara noastră în al doilea război mondial. Dintre numeroasele aprecieri, reținem opinia cotidianului francez „Le Figaro“ din 25 august 1944 potrivit căreia România „a dat una din cele mai sensibile lovituri celui de-al III-lea Reich“. În seara zilei de 24 august 1944, postul de radio Londra sesiza că fapta României constituia „o lovitură grea pentru Germania, care își vede irremediabil periclitat frontul din Balcani“, iar peste patru zile cotidianul sovietic „Pravda“ aprecia: „...Importanța ieșirii României din Axa depășește cadrul României. Presa străină are dreptate să spună că aceasta înseamnă prăbușirea întregului sistem de apărare german din Balcani“. Noi documente provenind din arhivele străine vin să confirme justetea unor atare concluzii. Serviciul de spionaj naval al S.U.A., într-o sinteză redactată chiar în ziua de 23 August 1944, considera că retragerea României din Axa fascistă reprezenta „o gravă înfrângere pentru Germania“. Peste două zile, prestigiosul cotidian american „The New York Times“ se pronunța în același sens, conchinzând: „Istoria poate foarte bine să consemneze defectiunea României (din Axa fascistă — n.n.s.) ca unul dintre evenimentele decisive ale întregului război mondial“.

și 28 august 1944 au fost nimicite unitățile naziste din împrejurimile Capitalei. În orașul Ploiești și pe Valea Prahovei acțiunile trupelor române s-au prelungit pînă la 31 august 1944, când s-au încheiat cu succes total — zdrobirea oricărei rezistențe — zdrobirea oricărei rezistențe a Wehrmachtului. De asemenea, în Dobrogea, Oltenia, Banat și sud-estul Transilvaniei armata română și-a atins toate obiectivele. Acțiunea României a înlesnit considerabil asaltul trupelor Alianților asupra Reichului german, creind, în primul rînd, condiții din cele mai bune pentru deplasarea Armatei Roșii în întreaga zonă a sud-estului european.

Revoluția victorioasă din August 1944 a reprezentat punctul culminant al mișcării de rezistență antifascistă din țara noastră. Prin faptul intrării țării în rîndul Națiunilor Unite, revoluția a însemnat și începutul războiului României împotriva Germaniei naziste și a ultimilor ei „aliați“.

NOUA VÎRSTĂ A POEZIEI PATRIOTICE

Istoria unei literaturi nu poate fi pe deplin înțeleasă și analizată fără raportarea la istoria națiunii respective. Și istoria literaturii române prezintă o dovadă emoționantă și pregnantă, totodată, a modelului în care, de-a lungul tuturor evenimentelor care ne-au marcat evoluția națională, literatură a însoțit, fidelă și combativă, toate marile sale acte istorice. Un rol cu deosebire aparte în această participare directă și atentă la „tot ce devine în patrie“ l-a jucat poezia. Poezia patriotică, poezia militant patriotică, s-a afirmat chiar de la începuturile sale și s-a definit ea însăși în funcție de datorile pe care și le-a asumat față de istoria poporului român. Primele poezii în limba română, primii poezi au inaugurat în felul acesta un drum de aur al liricii noastre și puțini sînt cei ce nu știu pe dinafară celebrul testament al lui Înăchită Văcărescu („Las vouă moștenire / Creșterea limbii românești / Și-a patriei cinștirea“). I-a revenit, în acest fel, poeziei, încă de la început, sarcina de a afirma și apăra — în perioade istorice dificile — unitatea poporului român, a limbii sale, de a milita pentru independența sa, de a sluji cauza poporului său.

Se poate spune de asemenea, că întreaga poezie românească, întreaga literatură română a reprezentat o măsură a sentimentului patriotic. Dar noi ne referim în aceste zile solemne, aniversare, cinstind un eveniment istoric crucial — revoluția de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 — la poezia direct și militantă patriotică, adică la cea consacrată în chip explicit temelor sociale, dragostei față de țară, față de eroli săi, față de limba română și vom constata că rezistența ei în timp, îmbogățirea, de la o epocă la alta, a mijloacelor de expresie, a conținutului de idei, și nuanțarea sentimentelor reflectă în fond, însăși maturizarea spiritului civic al poezilor. De la Hora Unirii din 1859, la „cîntecele de vitejie“

ale războiului de Independență, de la poemele primului război mondial, ale Marii Uniri din 1918 și ale celui de-al doilea război mondial, de la poemele lui August 1944 și pînă la cele ale construcției socialiste, mijloacele de expresie s-au schimbat simțitor; ceea ce le unește, însă este sensibilitatea participativă, dorința poeziei de a fi în linia întâi a istoriei, a evenimentelor, de a capta pulsul patriei acolo unde el se simte mai puternic.

„Perfecționarea“ poeziei patriotice s-a identificat în timp cu îmbogățirea limbii române, cu sporirea expresivității sale, cu înnoirea și largirea temelor, cu modificarea unghiului de considerare și evocare a lor, cu, în fine, intensificarea implicării poetului în viața cetății. Poezia solemnă, a odelor și imnelor, baladelor și poemelor ample, în care poetul se făcea ecoul glasului poporului („sînt suflet din sufletul neamului meu“, spunea într-un vers celebru, George Coșbuc), s-a însoțit și a fost dublată de satire și pamflete ce au luat atitudine împotriva a tot ceea ce era străin firii poporului român. Nu întâmplător, poezia lui Eminescu a rămas, și în această privință, de referință. Patosul lucid al poemului „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!“ constituie un moment suprem în istoria liricii patriotice. Eminescu considera de altfel că „nici o literatură puternică, sănătoasă, capabilă să determine spiritul unui popor nu poate exista decît determinată ea însăși, la rîndul ei, de spiritul aceluia popor, înțelegându-l adică pe baza largă a geniului național... Fără individuală, există talente individuale, dar ele trebuie să intre cu rădăcinile în pămîntul, în modul de a fi al poporului lor, pentru a produce ceva permanent“. Aceste considerații, care au constituit o adevărată mutație în înțelegerea rolului poetului în cultura patriei, au fost apreciate în spiritul lor de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu care, în 1972, spunea: „Dacă ar trăi acum Eminescu, cred că această frază ar putea figura în

programul partidului nostru“. Putem spune că nu găsim nicio altă epocă în care un conducător politic să dea o astfel de supremă consacrare politică spuselor unui mare poet. Acest nou mod de apropiere a poeziei de politic, de înțelegere a poeziei, a artei și culturii în general, ca factor activ de modelare a conștiinței umane a maselor a deschis o epocă nouă, o epocă de maximă receptivitate și de maximă prețuire a creației și creatorilor. Noua vîrstă a poeziei patriotice se caracterizează prin calități, accente și nuanțe sensibile îmbogățite, sensibile înnoite. Poezia patriotică a devenit o permanentă în sensul prezentei sale cotidiene la viața patriei. Poezia ocazională, celebrind momente de referință se împletește și se completează în chip armonios cu poezia „de lucru“, poezia vieții de fiecare zi, a eroismului cotidian. Poezia patriotică devine și a devenit în ultimii ani, în ultimul deceniu, poezia intimă a oricărui creator — „amator“ sau „cult“. Această extraordinară implicare a creatorului de poezie în destinele țării și-a găsit exemplificarea în deosebită și diversificata arie tematică a poeziei patriotice de azi. Tot ultimii ani au adus cu ei eliberarea poeziei patriotice de servituțurile rimelor facile și ritmurilor saltărețe, de exprimarea rudimentară a entuziasmului și de expresii necontrolate artistic. Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, care a inaugurat o nouă epocă în istoria țării, a inaugurat totodată o nouă epocă literară, o epocă în timpul căreia literatura și poezia și-au recîștigat dreptul de a se gîndi pe sine, de a-și afirma identitatea artistică. Deplina libertate a creației, asigurarea unui climat cultural rodnic și sănătos a permis poeziei patriotice să a obligat poezia patriotică la o „reconsiderare“ a mijloacelor de expresie. Ca urmare au apărut noi volume — unele de excepție — datorate unor poezi de primă mărime (și ar trebui citat cel puțin Nichita Stănescu cu „Un pămînt numit România“); aproape fiecare

poet a contribuit la consolidarea „zestrei“ liricii noastre angajate în rostirea adevărului despre societatea nouă, cu oameni noi. Poemul patriotic a devenit o posibilitate de dialog cu țara, cititorul cărui îl adresează. Încercăm să știm, în țara noastră, ce a fost forța dinamizatoare și motivațatoare a manifestărilor patriotice. Poezia patriotică, convingătoare din punct de vedere artistic și angajată, combativă, din punct de vedere politic, a devenit un document al acestor ani o mărturie de preț a vieții de azi. „Artiștii au datorat să fie scris urmașilor, peste necaz, mărturie despre ceea ce au făcut în stare să creeze construcția socialismului...“ spunea secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acesteia înflăcărate chemări răspuns totii poezii patriotice. Poezia patriotică și-a afirmat extraordinara aderență la popole și prin creatorii amatori, poezii afirmați în cadrul Festivalului național „Cîntecul României“. Glasul proaspăt și sincer al poezilor țărani, muncitori, de toate vîrstele și naționalitățile, alături de cel al poezilor consacrați a produs cel mai convingător dovadă a poeziei patriotice, slujită cu talent și credință, poate înfrunta timpul, ca toate creațiile umane durabile. „Nu mai mult ce oricînd avem nevoie de o poezie revoluționară, patriotică“, spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu. Patriotismul a fost, este și va rămîni de-a-de-a-una un bun al națiunii, un bun al poporului nostru“. O expresie sensibilă și directă a patriotismului, poezia de azi a României socialiste a devenit și ea un bun al națiunii, al poporului nostru, ale cărei slujburi le slujește.

Tia Șerbănescu

PALATUL PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI

Nouă ctitorie a Epocii

Nicolae Ceaușescu

UN MINUNAT DAR PENTRU COPIII ȚĂRII

Trebuie ca acest palat, toate casele pionierilor, școlile și toate celelalte mijloace de educație să servească pentru a învăța, a învăța, pentru a vă pregăti temeinic, însușindu-vă cele mai noi și înalte cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii în toate domeniile de activitate!

NICOLAE CEAUȘESCU

Cind, în vîrsta anului 1979, de ziua Pionierilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele republicii și tovarășa Elena Ceaușescu, tînărul primelui cuplu cu cîmînt la temelie unei noi construcții în parcul Tineretului din Copilăș, ai prezenta la festivitate la bînașii desigur, că gestul simbolic, și totodată firesc, al acestei ctitorii cuprinde în el, mai mult ca de obicei, și un gând romantic și trebuie precizat, romantic-revoluționar, anume: „o privire asupra viitorului”.

Construcție impunătoare, dominînd intersecția a două mari bulevarde, și totodată strălucitoare, înconjurată de flori și verdețuri, „palatul” de o înălțime pionierescă are o înălțime de 22 metri, noul Palat acoperă o suprafață impresionantă. Ca să-l faci ocrotit complet îți trebuie cel puțin douăzeci de minute. „Pădurile” de piatră și marmură intră, tot ca dar de ziua Pionierilor, în stăpînirea pionierilor în acest an este fără îndoială impresionant pe dinăuntru — dar copileșter pe dinăuntru. Cîteva date: o suprafață de 2000 metri pătrați, o sălă de spectacole cu 600 locuri; o sălă pentru teatru de păpuși cu 200 locuri; un amfiteatru în aer liber cu 450-600 locuri; un observator astronomic; bibliotecă; incinerator; o sălă de cabine, de coridoare largi, de scări, adăugînd un colț de cactuși în flori, o tapiserie uriasă superba, semnată de Cornelia Ionescu, o mulțime de tablouri, semne de copii și — copiii însuși. Acesta este Palatul Pionierilor și Șoimilor Patriei.

RAPORT PIONIERESC

Cele două mari expoziții ce domină parterul Palatului în momentul de față constituie, în fapt, un amplu și sugestiv raport pionieresc. Organizate de Consiliul Național al Organizației Pionierilor cele două expoziții reprezintă, la nivel republican, cele mai frumoase realizări ale pionierilor țării din ultimii ani. Prima dintre ele, intitulată „Pionierii României în anul de glorie și lumină al Epocii Nicolae Ceaușescu” este o expoziție-sinteză a lucrărilor premiate în Festivalul național „Cîntarea României” și exprimă totodată bilanțul unor realizări de prestigiu ale pionierilor țării în toate domeniile de activitate; este ale succesorilor la învățătură cit și în privința participării lor, implicării în toate preocupările întregii țări. Raportul pionieresc prezentat cu această solemnă ocazie — la primirea unui nou cadru de muncă și de creație — este emoționant și prin faptul că, în mod repetat, se arată exacte potriviri a pasiunilor noastre generații cu înălțimea pasul țării, al epocii. Pionierii au participat într-un număr care e departe de a fi doar simbolic la toate concursurile și cercurile de creație ale Festivalului național „Cîntarea României” obținînd rezultate spectaculoase — au participat la acțiunile de muncă patriotică într-un mod care s-a concretizat în apreciable valori financiare. Numai în anul care a trecut, de exemplu, valoarea acestor acțiuni pionierescă este de peste 100 milioane lei (exprimate în lei noi), în agricultură la 60 000, lucrări editare-gospodărești — 40 000, în silvicultură — 100 000, în privința materialelor refolosibile, la 100 000.

PRIVIRE ASUPRA VIITORULUI

Clara Diana Antal a trecut în clasa a VIII-a și învață la Școala generală nr. 29. Are halat alb, „de chimist” și activează în cercul de biologie, chimie experimentală. „Îmi place foarte mult chimia, este materia mea preferată și ca să spun drept, mi-aș lega viitorul de ea. Sînt într-o oprită, de-acum tremur să mă gîndesc la viitor și mă gândesc dintr-o dată că mi-aș fi dorit să mă facă chimistă.”

„Și țată că în ziua de 28 iunie 1986, în ajunul Zilei Pionierilor, conducătorul partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, au inaugurat acest palat, transmînd astfel mîrețul dar alerit de societatea noastră destinatarilor săi, copiilor țării, tuturor pionierilor, tînărului nostru generații, adresîndu-le cu acest pîlîș îndemnul însușitor, cele mai bune gînduri și urări de succes în întreaga lor activitate.

nu există niciodată sfîrșit, mereu înveți ceva nou. Aici e grozav, avem două scene chiar de teatru, avem condiții minunate și avem și proiecte minunate”. Pe Gabriela Mircea, clasa VII-a, școala generală nr. 195 și pe Florela Boboc, clasa a VII-a, școala generală nr. 93 le găsim în cabinetul rezervat „Prietenilor științifici”. Amîndouă sînt pasionate de biologie, astronomie, fizică, în general de științele exacte. „La noi la școală s-au anunțat mai multe cercuri, spune Florela, dar eu l-am ales pe acesta. Aici ne completăm cunoștințele din școală și organizăm proiecte de dispozitive, imagini din cărți, iar la Palat acum avem ocazia să folosim mai mult filmul. Avem aparate de proiectie, avem tot ce ne trebuie”. Gabriela adăugă: „Mi-am dorit întotdeauna să merg undeva unde să-mi îmbogățesc cunoștințele de biologie, iubesc mult florile, animalele, adică lucrurile din natură. Îmi place să aflu lucruri noi în acest domeniu”. Acum, face și să-și placă acest lucru. Eu am participat la multe spectacole festive, pentru femele de la Adeșo, pentru pomul de iarnă, am recitat și în spectacolul festiv „Pace, vise, flori”, dedicat Anului Internațional al Păcii. Am luat și premiul la „Cîntarea României”, într-o comedie pentru copii”. Tovarășa Dina mărturisește că au gînduri mari. Unul dintre ele — prezentarea unui ziar „vorbit”, (sîncipînd din toamnă), cu rubrici științifice prezentate de copii. Acest „mozaic” științific va fi prezentat în sala mică, „albatră” cum deja i se spune, și vor fi invitați și copiii de la alte cer-

„E CASA VISELOR MĂIASTRE...”

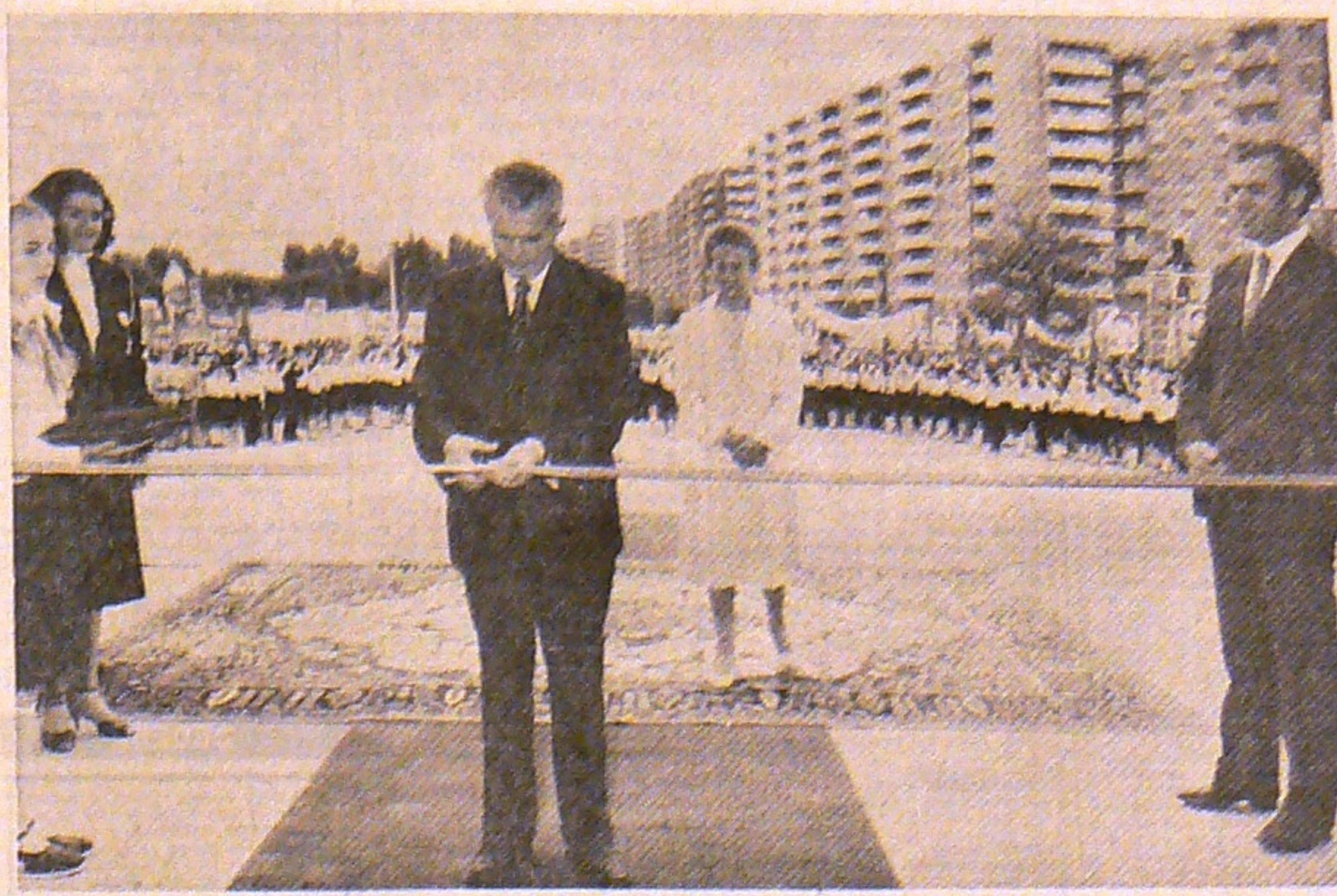
Palatul Pionierilor
E casa viselor măiestre,
Dor al întregului popor
Și treaptă-a devenirii noastre.

In săli și-ateliere noi
Să răsplătim cum se cuvine
Munca depusă pentru noi
Pe-nîșne ogoare și-n uzine.

Vegheaș pentru noi mereu
O lîrute pururi luminată,
Conducătorul drag, erou
Și-a țării lică minunată.

Cînd visurile ne-mplînim
Și sîlletul comori adună,
Din inimă vă mulțumim
Cîntînd pe-a bucuriei strună.

Nai în acest frumos palat,
Cașă pionieriei noastre,
Sîntem ai țării porumbel,
Zburînd spre țările albastre.

„Avem copii minunați, pașionați iar condițiile de care ne bucurăm acum ne permit să realizăm lucruri extraordinare”.

OCOLUL PALATULUI ÎN 80 DE MINUTE

Ca să te familiarizezi cu toate sălile Palatului pionierilor îți trebuie, cum spunem, timp. Pentru că ocolul tuturor sălilor sale — care se poate efectua în 80 de minute — echivalează cu o scurtă istorie a tuturor preocupărilor copiilor de azi și ele nu sînt deloc puține. Multe dintre ele sînt noi, altele se reorganizază la un nivel nou.

Sînt cabinete de Informatică (aici pionierii lucrează și chiar fac jocuri la calculator; fiecare are lîngă sine un catalog din care noi, profanii, nu înțelegem nimic, și-și aleg programele dorite); cabinete de științe social-politice; clubul păcii, prieteniei internaționale și U.N.I.C.E.F.; cabinet de dezbateri politico-ideologice; club de educație juridică; de educație rutieră; club de anticipație tehnico-științifică; și cabinet de etnografie și folclor. Cabinetul de etnografie și folclor își propune, de exemplu, să organizeze expediții — etnografice în zona Gorjului pentru a culege balade și legende vechi, pentru a fotografia obiecte de folclor. Profesorul Marin Pîslaru ne informează că există o permanentă colaborare cu specialiștii de la Muzeul Satului și de Artă Populară și că pionierii săi (și chiar școlarii) urmăresc cu interes demonstrațiile meșterilor populari de la muzeu. Cabinetul de etnografie și folclor își propune,

PROIECTE DE ACTIVITATE

Proiectele de activitate în cadrul noului Palat al Pionierilor și Șoimilor Patriei sînt și ele impresionante. Tovarășa Adina Mustăreanu care lucrează de zece ani „în pionierie” mărturisește că în comparație cu condițiile și activitatea de pînă acum activitatea din Palatul de azi va echivala cu un adevărat salt calitativ; proporțiile s-au mărit, gradul de organizare trebuie sporit simțitor, unitatea, amplexarea și diversitatea acțiunilor presupun, solicită idei noi, propuneri corepunzătoare: „După cum ați observat, avem trei mari direcții de acțiune: activitățile politico-educative; activitățile tehnico-științifice și aplicative; activitățile culturale-artistice și sportive — acestea, din urmă, desfășurîndu-se la baza sportivă „Cutezătorie” din Complexul Tei. Fiecare profesor care activează în Palat are grupe de pionieri și șoimi cu care lucrează de cîteva ori pe săptămîină și organizează, lunar, o acțiune cu caracter de masă la care sînt invitate celelalte cercuri. În momentul de față ne preocupăm ideea de a organiza aceste acțiuni lunare pe cicluri tematice unitare a căror conținut este parcurșul unui an, să ricem, să-și dovedească în chip concret eficiența, îmbogățînd universul de cunoștințe al copiilor cu principalele date dintr-un anume an. Este vorba, explicită tovarășa directoare Rodica Zugravu, de un fel de Universitate cultural-științifică. Vor

fi stabilite tematici pe diferite domenii de activitate, ele vor fi difuzate în toate școlile și pionierii vor putea urmări pe parcursul unui an de studiu problemele la zi din domeniul de activitate care-i interesează”.

„Urmărim în felul acesta atît latura instructivă a procesului de cunoaștere cit și cea educativă, revoluționară” precizează Adina Mustăreanu. „Ne propunem o colaborare strînsă cu Inspectoratul școlar, cu toate școlile și Casele pionierilor pentru a realiza împreună cele mai interesante și potrivite acțiuni pentru pionierii noștri. Avem condiții optime, avem toate condițiile pentru ca această activitate educativă să se desfășoare la cel mai înalt nivel. E într-adevăr vorba de un adevărat salt calitativ, latura care s-a urcat o adevărată „uzină care s-a urcat” de comparație în activitatea de pînă acum. Copiii sînt fermecați, baza materială de care dispunem este minunată. Abia am așteptat inaugurarea ca să ne putem așterne la treabă cu toate forțele, cu toată dragostea pentru copiii care vin aici. Iar faptul că inaugurarea Palatului a prilejuit o atît de emoționantă festivitate la care a participat tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, ne-a mobilizat pe toți, și în primul rînd pe copii, ne simțeam și ne obișnuim, în același timp, să fim la înălțimea sarcinilor pe care ni le-a anințit și cu această memorabilă ocazie”.

Intr-adevăr, odată cu noul Palat al Pionierilor și Șoimilor Patriei, activitatea Organizatiei de Pionieri a tuturor copiilor Capitalei intră într-o nouă etapă de creație, beneficiind de condiții superioare, fiind astfel în măsură să obțină rezultate care să le întrecă pe cele de pînă acum. Acum, la început de an, Palatul Pionierilor și Șoimilor Patriei, își propune ca prin activitatea sa, să se ridice la înălțimea condițiilor de care dispune și a exigențelor educative specifice epocii noastre, să constituie o adevărată „uzină vie” a formării și pregătirii revoluționare a tînărului nostru generații, astfel ca va să contribuie, dintr-o dată, la înălțarea nivelului de cultură și știință a României socialiste.

Tia Șerbănescu